

вление на г. Дойчина напрѣдва. Отъ нѣколко години насамъ тя е прикупила три нови чифлика и е значително увеличила своята жива стока. Всичко доказва, че не старостта, а способността управлява тая задруга. Най-стариятъ е чичото; той билъ домакинътъ подиръ смъртъта на дѣда Павла, г. Дойчиновия баща. Но още прѣди 15-ина години той си далъ оставката и за домакинъ билъ избранъ петиятъ му братанецъ, г. Дойчинъ, като по-способенъ и отъ четиримата му по-голѣми братя. Г. Дойчинъ не се оставилъ отъ домакинството и додѣто билъ глава на Софийската земледѣлческа каса; всѣка сѣбота вечеръ той си отивалъ въ Перникъ нареждакъ на утрото, каквото имало за нареждане въ задругата, и въ понеделникъ заранѣта пакъ се връщалъ на работата си въ София. Каквото му оставало отъ заплатата му като касиеръ на Земледѣлската каса, той го внасялъ въ задружния ковчегъ. Той е работилъ за задругата и задругата за него. И въ градъ, и въ село е билъ сѣщиятъ трудъ, истата ревностъ. Въ село работата е подѣлена между задругаритѣ горѣ-долу по начина, по който я видѣхме подѣлена въ Горна-Баня. И тукъ има, освѣнъ домакинътъ, единъ земледѣлецъ, единъ воденичаръ и единъ кръчмаръ. Двама други задругари печаловници живеятъ въ егrecитѣ, видъ кошари или саи съ по една колиба за живѣне. Егrecитѣ играятъ важна роля въ селската економия на Грахово; споредъ увѣренията на г. Дойчина Павловъ, тѣ могатъ да се държатъ само отъ задругитѣ. Всѣка задруга си има кѣща въ селото и два егрека вънъ отъ селото. Въ село се държатъ само свине, кокошки и патки; другиятъ добитѣкъ се държи въ егrecитѣ, едно, за да не се валя сѣното му отъ свинетѣ и пилцитѣ, а друго, за да бжде той по-близу до пашата, а торѣтъ му по-близу до нивитѣ. Единиятъ отъ егrecитѣ обикновено е направенъ при ливадитѣ и оранлъка на задругата. Тамъ се държи прѣзъ зимата всичкиятъ добитѣкъ както работниятъ, тѣй и пашетниятъ. Щомъ се забранятъ пролѣтъ ливадитѣ, пашетниците — овце, говеда, коне — се заркватъ въ втория егрекъ, който почти всѣкога бива сграденъ до селската мера, и тамъ оставятъ на паша прѣзъ цѣлото лѣто. Тия егrecи, разпрѣснати както сѣ изъ цѣлото поле, придаватъ голѣма живостъ на Грахово: прѣдъ васъ се прѣдставлява една населена мѣстностъ, въ всѣкой кѣтъ на която има коминъ да дими и куче да джавка.